

గ్రూనిని మహిందుగా భాంగించి దయాపోడియులుగా అవ్వండి..... १-१-७५

అపకారికి కూడా ఉపకారం చేయాలని నేర్చించేవారు, సర్వుల కళ్ళాణకారి శివబాబా,

సాభాగ్యతాలిగా తయారయ్యే పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు -

మెరుస్తన్న ఏ అదృష్ట సితారను చూస్తున్నారా? అదృష్ట సితార సదా మెరుస్తా ఉందా? లేక

అప్పుడప్పుడు మెరుస్తంది లేక అప్పుడప్పుడు మెరుపు తక్కువ అవుతుందా? అనగా పరిస్థితులనే

మేఘాలలో దాగిపోతుందా? లేదా స్తూల సితారల వలె; ఎలా అయితే స్తూల సితారలు సౌనాన్ని

మారుస్తాయో అలాగే స్థితి మారడం లేదు కదా? అద్వష్ట రేఖ ఇప్పుడే ఎక్కే కళలో మరియు ఇప్పుడిప్పుడే ఆగిపోయే కళలో లేదా వడిపోయే కళలో ఇలా మార్పు చెందడం లేదు కదా? ఎందుకంటే నంగమయిగంలో అద్వష్ట రేఖను వరివర్తన చేసే తండ్రి ఎదురుగా పాత్ర అభినయిస్తున్నారు. అద్వష్టాన్ని తయారుచేసే తండ్రికి స్వయంగా పిల్లలు మరి అలాంటి వారి అద్వష్టం క్రేష్టంగా మరియు అవినాశిగా ఉండాలి. ఇలాంటి అద్వష్టాన్ని ఇతర ఏ ఆత్మ తయారుచేసుకోలేదు. ఇలాంటి అద్వష్టవంతులుగా స్వయాన్ని అనుభవం చేసుకుంటున్నారా? ఇలా తయారు చేసుకునేవారి గుర్తు ఏముంటుందో తెలుసా? ఇలాంటి అద్వష్టవంతులు ప్రతి సంకల్పంలో, ప్రతి మాటలో, కర్కులో తండ్రిని అనుసరించేవారిగా ఉంటారు. సంకల్పం కూడా బాబా సమానంగా విశ్వకళ్ళాణం యొక్క సేవార్థం ఉంటుంది. ప్రతి మాటలో నమ్రత, నిర్వాణత మరియు అంతగానే మహానత ఉంటుంది. స్వాతి స్వయాపంలో ఒకవైపు బేహద్ యజమానిగా ఉంటారు, రెండవవైపు విశ్వసేవాధారి ఆత్మగా ఉంటారు. ఒకవైపు అధికారి స్థితి యొక్క నష్టా, రెండవవైపు సర్వులకు గౌరవం ఇచ్చేవారిగా ఉంటారు. బాబా సమానంగా ప్రతి ఆత్మకు దాత మరియు వరదాతగా ఉంటారు. శత్రువైనా కానీ ఏదో జన్మలో మిగిలిపోయిన కర్కులభాతాను పూర్తి చేసేందుకు నిమిత్తమైన ఆత్మ అని భావించి; పడవేయడానికి నిమిత్తమైన ఆత్మను కూడా తన క్రేష్ట స్థితి ద్వారా; సంస్కరాల ఘర్షణ జరుగుతున్న ఆత్మ పట్ల కూడా; ద్వేషం వృత్తి పెట్టుకునే ఆత్మకు కూడా.... ఇలా సర్వాత్మల పట్ల దాత, వరదాతగా ఉంటారు. తిరస్కరించే ఆత్మను కళ్ళాణకారీ ఆత్మగా అనుభవం చేసుకుంటారు. గ్రాని యొక్క మాటలను లేదా నిందల యొక్క మాటలను మహిమ లేదా గాయనం పలె అనుభవం చేసుకుంటారు. గ్రాని గాయనంగా (మహిమ) అనుభవం అవుతుంది. ద్వాపరయుగం నుండి మీరందరూ బాబాని గ్రాని చేశారు. కానీ బాబా గ్రానిని కూడా గాయనంగా భావించి స్వీకరించారు. గ్రానికి బదులు భక్తి యొక్క ఫలంగా జ్ఞానాన్ని ఇచ్చారు, ద్వేషించలేదు. మరింత దయాహృదయులయ్యారు ఈవిధంగా తండ్రిని అనుసరించండి. ఇలా తండ్రిని అనుసరించేవారే క్రేష్ట అద్వష్టవంతులు. బాబా నుండి విముఖమైన ఆత్మలను కూడా తమవారిగా తయారుచేసుకుని తమ కంటే ఉన్నత ప్రాలభ్యాన్ని ప్రాప్తింపవేస్తారు. ఇలాంటి క్రేష్ట అద్వష్టవంతులైన పిల్లలు బాబా సమానంగా ప్రతి ఆత్మను తమకంటే ముందుకు తీసుకువెళ్ళాలనే ఖభభావన పెట్టుకుంటూ విశ్వకళ్ళాణకారిగా అవుతారు. వీటినే నిరంతరయోగి స్థితి యొక్క లక్ష్మణాలు అని అంటారు. ఇలాంటి ఉన్నత గమ్యాన్ని పొందేవారు, మాట మరియు భావన పరివర్తన చేసుకుంటారు. అనగా నిందను కూడా స్తుతిలోకి పరివర్తన చేసుకుంటారు. గ్రానిని కూడా మహిమలోకి పరివర్తన చేసుకుంటారు. తిరస్కరాన్ని కూడా సత్యార్థంలోకి పరివర్తన చేసుకుంటారు. అవమానాన్ని స్వ అభిమానంలోకి పరివర్తన చేసుకుంటారు. అవకారాన్ని ఉవకారంలోకి పరివర్తన చేసుకుంటారు. మాయా విఘ్�నాలను కూడా బాబా నంలగ్గుతలో నిమగ్నమయ్యే సాధనంగా భావించి పరివర్తన చేసుకుంటారు. ఈ విధంగా బాబా సమానమైన వారే సదా విజయా అప్పరత్యాలుగా అవుతారు మరియు భక్తులకు ఇష్టంగా అవుతారు. ఇలాంటి స్థితికి చేరుకుంటున్నారా? లేక స్నేహి ఆత్మల పట్ల సహయోగి ఆత్మలుగా అవుతన్నారా? నిరాశ చెందినటువంటి వారిని ఆశా సితారలుగా తయారుచేయడంలోనే ఆద్యతం ఉంది. ఇలాంటి అద్యతం చూపించేవారిగా తయారయ్యారా? లేక కేవలం బాబా యొక్క అద్యతాన్ని చూసి హర్షించేవారిగా తయారయ్యారా? తండ్రిని అనుసరించడం అంటే అద్యతం చేసేవారిగా అవుడం

అంతేకని చూసి హర్షితం అవ్వటం కాదు. అర్థమైందా? ఏరినే ఫాలోఫాదర్ అంటారు. ఎలాంటి నమయమో ఆవిధంగా మీ అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్లాలి అంతిమ నమయం అని భావిస్తున్నారు కనుక మీ స్థితి కూడా అంతిమ సంపూర్ణ స్థితికి చెందినదిగా ఉందా? నమయము అంతిమము మరియు పురుషార్థం యొక్క వేగం లేదా స్థితి మధ్యమంగా ఉంటే ఏమి ఫలితం వన్నుంది? మధ్యమ పురుషార్థం వారు స్వర్గ సుఖాల యొక్క ప్రాలబ్ధాన్ని అనగా సత్యయుగాన్ని మధ్యలో పొందుతారు. ఇలాంటి లక్ష్మం అయితే లేదు కదా? లక్ష్మం అయితే మొదటి జన్మలో రావాలని కనుక లక్ష్మాలు కూడా మొదటి తరగతికి చెందినవిగా ఉండాలి కదా! నమయ ప్రమాణం మరియు లక్ష్మ ప్రమాణంగా పురుషార్థాన్ని పరిశీలించుకోండి. మంచిది

ఈవిధంగా తండ్రి సమానంగా సర్వులకు గౌరవం ఇచ్చేవారికి, తండ్రి ఇచ్చే వారసత్వానికి అధికారులకు, ప్రతి సంకల్పం మరియు అడుగులో తండ్రిని అనుసరించేవారికి, క్రేష్ణ అదృష్టాన్ని తయారుచేసుకునే అదృష్ట సితారలకు నిరంతరం తండ్రి యొక్క స్ఫూర్తి మరియు సేవలో తత్పరులై ఉండే సదా విజయా పిల్లలకు బాప్పుడాడా యొక్క ప్రియస్ఫూతులు మరియు నమస్తే.